

پرتره‌های غیررسمی

تکنیک

نور مستقیم، معمولاً کیفیت خوبی در تصویر ایجاد نمی‌کند؛ اما در مورد پرتره اگر نور از پشت به موضوع بتابد، می‌تواند کیفیت مطلوبی به وجود آورد؛ به شرط آن‌که مراقب باشیم تا نور در لنز نیفتد و باعث خرابی تصویر نشود. در ضمن لازم است تا یک تا دو درجه نور منبعی را بیش از آن‌چه نور منبع نقطه‌ای دوربین می‌خواند، قرار دهیم تا صورت یا صورت‌های سوژه در تاریکی قرار نگیرند. (تصویر ۱)

تصویر ۱ (سامبورو، کنار مرد قبیله‌نشین، کنیا)

مشاهده

وقتی این چهره را در میان رقصنده‌های دهکده‌ی سامبورو در کنیا دیدم، احساس کردم که موضوع خوبی برای یک پرتره تأثیرگذار پیدا کرده‌ام. آن روز، درخشان و آفتابی بود که رنگ‌ها و بافت‌های صحنه را مسحورکننده‌تر می‌کرد.

تفکر

در یک سمت جایی که رقصندگان در آن برنامه اجرا می‌کردند، تعدادی درخت وجود داشت؛ به همین دلیل من فکر کردم که سایه‌ای که این درختان ایجاد می‌کند، می‌تواند کیفیت نوری را که بر صورت و شانه بر سوژه می‌تابد، بهتر نشان دهد.

عمل

من نقطه‌ای را انتخاب کردم که از آنجا پس‌زمینه‌ی تصویر کاملاً محو بود و قبل از آن‌که به سوژه نزدیک شوم، صبر کردم تا رقصندگان به کار خود پایان دادند. از آن مرد خواستم تا در نقطه‌ای که من در نظر داشتم، قرار بگیرد و به نیزه‌ای تکیه بدهد تا راحت‌تر به نظر برسد. با استفاده از یک لنز تله-زوم، قابی را که می‌خواستم کاملاً بسته باشد، بستم. دیافراگم باز را انتخاب کردم تا مطمئن شوم که درختان پس‌زمینه فقط به صورت سبزی محوی دیده می‌شوند.

این پرتره‌ی تمام‌قد را با استفاده از یک لنز تله-زوم گرفتم که به من امکان می‌دهد تا به اندازه‌ی کافی از موضوع فاصله بگیرم و در عین حال بتوانم قسمت کوچکی از محیط پشت سر سوژه را پس‌زمینه داشته باشم. این پس‌زمینه، پرسپکتیو جالبی در تصویر ایجاد می‌کرد. (تصویر ۲)

تصویر ۲ (چیپور، راجستان، هند)

مقداری از سایه‌ها می‌تواند بخش عمده‌ای از عکس را تیره کند و رنگ و بافت سوژه را بپوشاند. برای حل این مشکل می‌توان از یک منعکس‌کننده (reflector) نور ساده، مثل یک تکه مقوای سفید یا ورقه‌ی آلومینیومی استفاده کرد تا به قسمت‌هایی که در سایه قرار می‌گیرند، نور پاشیده شود.

(تصویر ۵)

عکاسی نمای نزدیک Close-up

در بیشتر عکس‌ها، دامنه‌ی وضوح (focuse) لنز دوربین از دو متر به بالا قرار دارد؛ اما وقتی که نمای نزدیک‌تری از سوژه را مدنظر داشته باشیم، دامنه‌ی وضوح بسیار کم‌تر از این باید قرار بگیرد. (یک متر به پایین). در این حالت به رعایت ملاحظات ویژه‌ای در هنگام عکاسی مجبوریم. کمترین فاصله‌ی وضوح لنزهای معمولی، چیزی در حدود یک متر است؛ اما راه‌های متعددی برای کاهش چنین فاصله‌ی وجود دارد. امروزه بیشتر لنزهای زوم معمولی تنظیم «ماکرو» دارند که به عکاس اجازه می‌دهد تا از فاصله‌ی چند سانتی‌متری سوژه، عکاسی کند.

(تصویر ۳)

تصویر ۴

مشاهده

این انگورها که برای تهیه‌ی سرکه در این ظرف قرار داده شده‌اند، در مرحله‌ی ترشیدگی قرار دارند. برای نشان دادن بافت سطح انگورها، باید عکسی از نمای نزدیک تهیه می‌شد.

تفکر

به این نتیجه رسیدیم که بهترین کار، برای بهتر نشان دادن بافت و رنگ انگورها در طرفشان، این است که دیدی مستقیم، از بالا و تا حد کافی نزدیک نسبت به سوژه داشته باشیم.

عمل

ظرف انگورها را به جایی در سایه انتقال دادیم تا نور کاملاً نرم (soft) باشد و سایه‌های غلیظ یا روشنی‌های تند در عکس نداشته باشیم. عکسی می‌خواستیم با کمترین کنتراست نوری. سه پایه‌ی دوربین را طوری تنظیم کردیم که بتوانیم دیدی مستقیم و از بالا به سوژه داشته باشیم. برای زیاتر کردن ترکیب‌بندی تصویر، چند برگ مو را در میان انگورها قرار دادیم. دیافراگم بسیار بسته‌ای انتخاب کردیم تا بتوانیم عمق میدان و وضوح کافی در عکس داشته باشیم و البته قبل از تنظیم دوربین و نورسنجی، حلقه‌های extension tube را به لنز اضافه کردیم. (تصویر ۴)

تکنیک

در عکس‌های نمای نزدیک (Close-up) کیفیت و چگونگی نوری که به موضوع می‌تابد، بسیار مهم است؛ چون اندک

تصویر ۵

Busselle Michel.
Travel photography,
Rotovision, 1997.

منبع